

1. Relaciona el text amb les seues parts remarcades amb un quadre:

8 curiositats sobre la música i els músics a l'edat mitjana

La medieval va ser una època riquíssima no només per a la música religiosa, sinó també per a la popular i la profana

Àlex Novials (text), José Enrique Ruiz-Domènec (assessorament)

A l'edat mitjana, la música estava pertot arreu. Cap classe social ni activitat de la vida quotidiana en restava al marge. Expressava la devoció religiosa i ensenyava la història i les llegendes. Portava les notícies i feia córrer les tafaneries. Excitava les passions del poble i feia la cort a les dames nobles. Acompanyava en les tasques agrícoles i en les festes. Cantant i ballant, homes i dones, rics i pobres, serfs i senyors, s'alliberaven de la crua realitat del seu temps.

Els concilis i els bisbes, però, arremetien contra els cants profans titllant-los tots d'impropis d'un cristià, sense matisos. Cant i dansa eren objecte de prohibició per la seva perillosa proximitat a la superstició i l'obscenitat, vestigis del paganisme que l'Església volia eliminar.

Una tradició oral incontrolable

Malauradament, no hi ha dades suficients per saber com eren aquestes danses i càntics amorosos i burlescos, a banda de la part que n'ha perviscut en el folklore popular —tant el d'arrel romana i preromana com el provinent dels pobles germànics i també dels musulmans. Aquestes manifestacions culturals no necessitaven ser escrites, ja que pertanyien a una tradició extraordinàriament viva i profundament arrelada en la tradició oral, que donava una gran llibertat per a la improvisació i l'adaptació dels seus materials. El que és clar és que la persecució eclesiàstica no va reeixir.

Sapiens, 2018 (adaptació)

Entradeta o subtítol

Títol

Lloc de publicació

Intertítol

Cos